

ניצן

נכתב ע"י שי כהן, אח של מפקח [ניצן כהן הי"ד](#)

ניצן,

אין זה מנהגי לשאת דברים באזכרה.
כל שנה אני מתלבט אם לדבר, אבל מוותר.
השנה החלטתי לחרוג...
כל שנה אנו סופרים את השנים שעברו ובן כמה אתה היית.
אודות לטכנולוגיה, אני יודע שחיית 230 ימים.
הוספת המספר ליום נפילתך מביא אותנו לתאריך 09/10/2017
שמשמעותו בפשטות מצמררת, שפחות מחודש אחרי יום הולדתך ה-45
תהייה יותר אינך מאשר היית איתנו.
תהפוך תקליט, תהפוך להסטוריה.
תמיד חששתי מהיום הזה,
כל עוד היה זמן ליום זה, עוד היה משהו מנחם.
ועכשיו מה?
באזכרה הבאה נספור שנים יותר מגילך,
ננציח את היותך צעיר לנצח!
שקד, בפעם הראשונה לא נמצאת באזכרה, כי היא בטיול שנת.
זה הרגיש לה כזה מוזר שלא תוכל להגיע היום. היא לא ידעה מה
לעשות כשנודע לה שהתאריכים מצטלבים.
לי היה ברור שהיא תצא לטיול.
אתה נמצא אצלה בתודעה ובמחשבה, כמו שאתה נמצא אצל כל אחד
ואחד שהכיר אותך.
היא מכירה אותך.
היא יודעת מי אתה.
היא גאה בך!
ואין לי ספק שאתה היית מתגאה בה! היא אוהבת אותך כמו שכל
אחד מאיתנו אהב ועדיין אוהב אותך.
אתמול אמא ואני החלפנו לך תלבושת. הקודמת כבר הייתה מרופטת
ושמנו לך אחת חדשה, צבעונית, סגנון הוואי, כזו שתאהב בתהליך
היינו צריכים להאבק בשורשים של הצמחים הישנים, אך הם היו
עקשנים, רצו להשאר איתך. הם היחידים שממשיכים להנות מחברתך
על בסיס יומי, דבר שאנו כבר לא יכולים.
אני מתגעגע אליך, חושב עליך יום יום, מנסה לנחש מה היה אילו...